

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۶

در جهت معکوس سیاست خاورمیانه ای دونالد ترامپ

اسرائیل یهودیان آمریکائی را از خود بیگانه میکند

نوشته : Eric Alterman روزنامه نگار

برگردان : بابک دهقان

روابط میان دولت اسرائیل و یهودیان آمریکائی به شدت تیره شده است. درحالیکه دولت اسرائیل بیش از پیش به سوی راست افراطی گرایش می یابد، یهودیان آمریکا به گونه ای فزاینده در اردوگاه ترقی خواهان جای میگیرند. آنها از این پس، همچون فعالان سیاه آمریکائی که اذیت ها پیش با فلسطینی ها ابراز همبستگی میکنند، از اشغال گری و استعمارمورد حمایت واشینگتن به شدت انتقاد میکنند.

فهرست مدعوین برای افتتاح سفارت آمریکا در بیت المقدس روز ۱۴ مه ۲۰۱۸ حیرت آور بود. در کنار بنیامین نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل، جان هاگ و رابرت جفرس، دو کشیش مسیحیت انجیلی، جای گرفته بودند. اولین نامبرده معتقد است که آدولف هیتلر «دست مسلح خدا» (۱) بود و دیگری بر این گمان است که تمامی یهودیان به جهنم خواهند رفت. هردوی آنان یکی از سرسخت ترین جریان های حامی اسرائیل در آمریکا یعنی مسیحیان محافظه کار صهیونیست را هدایت میکنند (۲). آقای شلدون آدلسون و همسرش نیز آنجا بودند. این زوج با نفوذ بخش کازینو اصلی ترین حامیان مالی حزب جمهوری خواه هستند که مبلغ ۸۲ میلیون دلار در سال ۲۰۱۶ و ۱۱۳ میلیون دلار برای انتخابات میان دوره ای به آن پرداخته اند (۳). هردوی آنها حامیان بی چون و چرای دولت محافظه کار نتانیاهو میباشند. بدین ترتیب خانم آدلسون اخیرا سردبیر اسرائیل هایوم، ورق پاره تبلیغاتی برای نتانیاهو و مورد حمایت مالی شدید همسرش، شده است.

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۸

«لات های ضد نژاد پرستان»

برعکس اثری از یهودیان ترقی خواه به چشم نمی خورد. آنها به این مراسم دعوت نشده بودند. و این درحالی است که آنان در ایالات متحده در اکثریت هستند: براساس نظرسنجی پس از خروج از حوزه های رای گیری، به هنگام انتخابات میان دوره ای نوامبر ۲۰۱۸، دوسوم رای دهندگان یهودی به دموکرات ها رای داده بودند.

نقطه مشترک آقایان دونالد ترامپ و نتانیاهو فقط حمایت مسیحیان صهیونیست و زوج آدلسون از آنان نیست. هردوی آنان دوست دارند شکست هایشان را با توسل به نظریه های توطئه گری توجیه کنند. هردوی آنها به گونه ای باور نکردنی نیز در برابر اوج گیری یهودی ستیزی در اروپا و ایالات متحده احساس نگرانی نمی کنند. در ماه اوت ۲۰۱۷ نتونازی ها در شهر شارلوت ویل رژه می رفتند و شعار میدادند « ما نمی گذاریم یهودی ها جای ما را بگیرند». یکی از این تظاهرکنندگان با اتوموبیلش به مخالفین ضد نژادپرستی حمله کرد و با زیر گرفتن زنی او را کشت. واکنش آقای ترامپ انتقاد کردن از هردو کمپین بود و سپس توضیح داد که در میان راست های افراطی نیز «افراد بسیار خوبی» یافت میشوند. نخست وزیر اسرائیل به سهم خویش سه روز صبر کرد و سپس در توثیتی مختصر و حتی بدون نام بردن از رئیس جمهور آمریکا واکنش نشان داد. او ترجیح داد مثل آقای ترامپ، که گاهی با هوادارانش را به عهده دختر ویا داماد خویش می نهد، پسرش را مامور پاسخگوئی به این واقعه کند.

یائیر نتانیاهو در شبکه های اجتماعی اطمینان میداد که نتونازی ها « به گذشته تعلق دارند و نسلی در حال انقراض هستند. برعکس، لات های ضد نژاد پرستان و اعضای جنبش [جان سیاه پوستان نیز مهم است] که از کشور من (وبه نظر من از

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۹

ایالات متحده نیز) متفردند بیش از پیش قدرت گرفته و در حال تسلط بر دانشگاه ها و فضای سیاسی شهروندان آمریکائی هستند».

نمایندگان دولت اسرائیل، اخیرا و پس از به قتل رسیدن یازده یهودی روز ۲۷ اکتبر ۲۰۱۸ در شهر پیتسبورگ توسط یکی از تحسین کنندگان متعصب آقای ترامپ در یک کنیسه، بدون آنکه دعوت شده باشند به محل جنایت شتافتند. آنها هرگونه ارتباطی میان این حادثه و لفاظی های کینه ورزانه رئیس جمهور آمریکا را رد کرده و بار دیگر چپ ها را متهم کردند. نفتالی بنت، وزیر آموزش و پرورش و یهودیان خارج از اسرائیل، رهبر حزب ملی گرا و فوق العاده مذهبی خانه یهود، بدون ارائه هیچ مدرکی داده های آماری لیگ ضد تهمت، که براساس آن از زمان به قدرت رسیدن آقای ترامپ یهودی ستیزی راست افراطی شدت گرفته است، را قبول نمی کرد. دانی دایان، کنسول اسرائیل در نیویورک، از فرصت استفاده کرد تا از رهبر حزب کارگر بریتانیا، جرمی کوربن، انتقاد کند. این بیانیه ها در تقابل با راه پیمائی بی صدای جامعه یهودیان پیتسبورگ برای اعتراض بر علیه آقای ترامپ بود. بیانیه هائی که همچنین هدف خطبه کوتاه آقای جفری میرس، خام کنیسه بود که روز سوم نوامبر میگفت « آقای رئیس جمهور، گفتار نفرت دامن زنانه به عملکرد کینه ورزانه منتهی میشود. گفتمان نفرت به آنچه که در پرستشگاه من رخ داد منجر میشود».

تمامی تحقیقات تازه (۴) حاکی از شکاف روزافزون میان یهودیان اسرائیلی، که دولتی نزدیک به راست افراطی را بر سر کار آورده اند، وهم مذهبان آمریکائی آنان، که هرچه بیشتر به اردوی ترقی خواهی جلب میشوند، است. اکثریت اسرائیلی ها از باراک اوباما نفرت داشتند و امروزه آقای ترامپ را تحسین میکنند و به احزابی رای میدهند که از استعمار و اشغالگری بی انتهای کرانه باختری دفاع میکنند. برعکس، بخش عمده ای از یهودیان آمریکائی از آقای اوبا حمایت میکردند و استعمارگری را محکوم میکنند.

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۵

سربازان و بنیاد گذاران کیبوتص

یهودیان آمریکائی مدت مدیدی میان ترقی خواهی سیاسی خود و تمایل حمایت از اسرائیل سرگردان بودند. پیش از سال ۱۹۴۸، نظریه تاسیس دولتی برای تجسم بخشیدن به «خلق» یهود طرفدارچندانی در ایالات متحده نداشت. چنین دیدگاهی بویژه مورد پسند یهودیان ثروتمندی که از آلمان مهاجرت کرده و نفوذ بسیاری در محافل روشنفکری داشتند نبود: آنها اغلب اوقات اعضای جماعت های مذهبی اصلاح طلب بودند که به صهیونیسم اعتماد نداشتند چرا که یهودیت برایشان قبل از هرچیز یک مذهب بود و نمی خواستند که میهن پرستی شان مورد تردید قرار گیرد. پس از سال ۱۹۴۵، قتل عام یهودیان این درنگ ها را از میان برداشت. یهودیان بسیار مذهبی و سنت گرا، که معتقد بودند ظهور پادشاهی عبری بسته به خواست خداست و نه انسانها، نیز صهیونیسم را رد می کردند.

طی سه دهه بعدی، اتفاق نظر در جهت حمایت از اسرائیل حاصل شد. یهودیان آمریکائی، که با اتکاء به روزنامه نگاران، روشنفکران، رهبران سیاسی، هنرمندان و غیره حضور چشم گیری در مباحث عمومی دارند، از آن پس ستایش بی وقفه از دولت اسرائیل را در دستور کار خود قرار دادند و منتقدین نادری همچون نوام چامسکی زبان شناس ویا ایزادور فینشتان روزنامه نگار مستقل (که در سال ۱۹۸۹ درگذشت) را به حاشیه راندند. هردوی آنها، در تمامی این سالها، پیوسته از رفتار اسرائیل با اقلیت عرب خود و همچنین امتنای مطلق این دولت برای یافتن راه حلی برای پناهندگان فلسطینی انتقاد میکردند. (۵)

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۵

پیروزی اسرائیلی‌ها در جنگ ۱۹۶۷، موقعیت مناسبی برای جشن وشادی فراوان یهودیان آمریکائی فراهم آورد. آنها، وحشت زده از گفتمان جمال عبدالناصر، نگران «دومین هولوکوست» و تکرار قتل عام یهودیان بودند. از این رو، ازهم پاشیدگی ارتش‌های عربی برای آنان چیز مثبتی بود. پس از پایان جنگ، خاخام آرتور هرتزبرگ نوشت که «[جنگ شش روزه] یهودیان آمریکائی را بیش از هر زمان دیگری متحد کرد و بسیاری از یهودیان را که تا آن زمان نسبت به قضایا بی اعتناء بودند فعال ساخت. هیچ واژه الهیات غربی نمی‌تواند این پدیده را توصیف کند. بسیاری از یهودیان این احساسات را بدون آنکه بتوانند نامی بر آن نهند ابراز میکنند... احتمالاً اسرائیل تجسم احساس وفاداری نسبت به یهودیت و حفظ هویت یهودی میباشد»^(۶). اما اقلیتی از یهودیان، اکثراً جوان و با گرایش چپ، از این جریان دوری کردند، بی‌تردید بدین خاطر که از نقطه نظر انقلابی آنان، فلسطین، ویتنام، الجزایر، کوبا و حتی آفریقای سیاه همگی درگیر نبردی ضد امپریالیستی بودند (مقاله «آن چه درباره نژادپرستی در آمریکا، از فلسطین آموختم» را در همین شماره بخوانید). ولی این دیدگاه پژوهاکی سیاسی نیافت. این اقلیت نه تنها در کنگره و کاخ سفید بلکه حتی در سازمان‌های حرفه‌ای یهودیان و در کنیسه‌ها نیز نماینده‌ای نداشت.

اما در سال ۱۹۷۷، وقتی مناخیم بگین رهبر حزب لیکود به سلطه درازمدت حزب کارگر بر اسرائیل خاتمه داد، شرایط تغییر کرد. اعضای سرشناس حزب کارگردر میان یهودیان آمریکائی بعنوان قهرمان محسوب میشدند. سربازان، دانشگاهیان و یا بنیادگذاران کیبوتص‌ها بنظر میرسید که قادرند با یک دست بیابان را به چمن زار بدل کنند و با دستی دیگر به کمک مسلسل از کشور دفاع کنند. اما بگین از این ایده آل بسیار دور بود. اداره بازی ازمد افتاده او، ناتوانیش برای ابراز حسن نیت نسبت به عرب‌ها، او آنان را قومی عقب مانده می‌پنداشت، و نیز حمایت دائمی او از شهرک نشینان یهودی به این ماه عسل بلند مدت میان اسرائیل و یهودیان آمریکائی خاتمه داد.

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۲

تهاجم سال ۱۹۸۲ اسرائیل به لبنان و قتل عام پناهندگان فلسطینی در اردوگاه های صبرا و شتیلا به این شکاف شدت بخشید. برای اولین بار، تفسیر رسانه های بزرگ آمریکائی از این حوادث به نفع اسرائیل نبود. در تابستان سال ۱۹۸۲، نیویورک تایمز و چندین خاخام سرشناس محاصره بیروت توسط ارتش اسرائیل را محکوم کردند. روزنامه نگاران همچون آنتونی لویس، تحت تاثیر کتاب ادوارد سعید بنام مسئله فلسطین، که در سال ۱۹۷۹ منتشر شده بود، مقالات متعددی در دفاع از فلسطینی ها نوشتند. روزنامه های ترقی خواه، بعنوان مثال *The Nation* و *The New York Review of Books*، تاختن به نشریات ارتجاعی طرفدار راست های اسرائیل، همچون *New Republic* که آن زمان توسط مارتی پرز، حامی بی قید و شرط اسرائیل، اداره میشد و یا *Commentary*، متعلق به کمیته یهودی آمریکا، که سردبیر آن نورمن پودهورتز نومحافظه کار بود، را آغاز کردند. همکاری نزدیک اسرائیل با آفریقای جنوبی و بسیاری از دیکتاتورهای آمریکای لاتین، بویژه در عرصه نظامی و اطلاعاتی، نقطه پایانی بر توهم بسیاری از یهودیان ترقی خواه آمریکائی نهاد.

یهودیان نو محافظه کار، بنام دفاع از اسرائیل و البته منافع اقتصادی خویش، اغلب اوقات تلاش کرده اند که هم مذهببان خود را از رای دادن به دموکرات ها منصرف کنند. پودهورتز، با هدف هدایت هموطنان خویش به راه درست، در سال ۲۰۰۹ از خود می پرسید « برای چه یهودیان ترقی خواهند؟ » (۷)، سئوالی که میلتن هیمل فارب هم در سال ۱۹۶۷ در نشریه *Commentary* پرسیده بود. برای او این گرایش ناشی از یک درک غلط است: یهودیان آمریکائی قادر به تشخیص جایگاه خود در جامعه نبوده و توان شناختن دوستان واقعی اسرائیل را ندارند.

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۲

در سال ۲۰۱۲، ائتلاف جمهوری خواه یهودیان، یک سازمان محافظه کار یهودی، با کمک مالی آدلسون یک کمپین اطلاعاتی بنام «پشیمانی های من» براه انداخت که هدفش سوق دادن یهودیان آمریکائی به سوی حزب جمهوری خواه بود. اما یک باردیگر این تلاش با شکست مواجه شد.

نفی وسیع سیاست استعماری

در سال ۲۰۱۳، بخش مذهب و زندگی جمعی مرکز پژوهش Pew نتایج بی سابقه ترین تحقیق خود تا آن زمان را منتشر کرد (۳۴۷۵ گفتگوی مستقیم و ۷۰ هزار پرسش نامه پر شده با واسطه رایانه...) (۸). برای تعریف هویت جمعی خود، اکثریت عظیمی از پاسخ دهندگان به این سئوالات، مجموعه ای از معیارها را ذکر کرده بودند: ادای وظایف مذهبی، احساس تعلق به یک گروه قومی، ارزش های انسانی، اراده زنده نگاه داشتن خاطره هولوکوست، همدمی با اسرائیل و حتی خوراک و شوخ طبعی. اما هیچکس دلبستگی به سیاست های محافظه کارانه و یا استعماری اسرائیل را مطرح نکرده بود. اضافه بر این حمایت از اسرائیل، بویژه در میان جوانان یهودی میان ۱۸ و ۲۹ سال، هر ساله کاهش بیشتری می یابد.

مرکز پژوهش Pew اخیراً نشان داده است که طرفداران حزب دموکرات بطور گسترده ای عقایدشان را تغییر داده اند. در سال ۲۰۰۱، ۴۸ درصد از آنان از اسرائیل حمایت میکردند و تنها ۱۸ درصد از آنان موافق فلسطینی ها بودند. از این پس، ۳۵ درصد از آنها از فلسطینی ها و ۱۹ درصد از اسرائیل حمایت میکنند (۹). سازمان هایی که توسط جوانان یهودی

آمریکائی اداره میشوند، بعنوان مثال IfNotNow و یا J Street U (شاخه دانشگاهی J Street)، افرادی را

دربرمیگیرند که تنفرشان از اشغال گری و سیاست استعماری حداقل به همان اندازه علاقه شان به اسرائیل است. این

سازمان ها، عموماً خوانندگان روزنامه دست چپی ها آرتص، امیدوارند بتوانند با گروه های دفاع از حقوق بشر و منتقدان

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۱

سیاست اشغال گری نظیر .Molad .B'Tselem .The New Israel Fund .Breaking the Silence

Peace Now وروزنامه انترنتی 972+ همکاری کنند.

دولت آقای نتانیاهو ظاهراً فکرمیکند که نیازی به حمایت یهودیان و ترقی خواهان آمریکائی، که گاهی آنان را خائن میدانند، ندارد و تنها پشتیبانی آقای ترامپ و راست افراطی، همچون در برزیل و در بسیاری از مناطق دنیا، برایش کفایت.

-۱

Cité dans David Osborne, « [McCain forced to ditch pastor who claimed God sent Hitler](#) », *The Independent*, Londres, 24 mai 2008.

-۲

Lire Ibrahim Warde, « ["Il ne peut y avoir de paix avant l'avènement du Messie"](#) », *Le Monde diplomatique*, septembre 2002.

-۳

Devin O'Connor, « [Casino tycoon Sheldon Adelson threatens to cut off Republican Party following midterm losses](#) », *Casino.org*, 5 décembre 2018.

-۴

Cf. notamment William A. Galston, « [The fracturing of the Jewish people](#) », *The Wall Street Journal*, New York, 12 juin 2018.

ماهنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی: فوریه ۲۰۱۸

۵-

Lire Micheline Paunet, « La naissance de la question des réfugiés », dans « [Palestine. Un peuple, une colonisation](#) », *Manière de voir*, n° 157, février-mars 2018.

۶-

Cité dans Edward S. Shapiro, *American Jewry since World War II*, vol. V, *A Time for Healing*, Johns Hopkins University Press, coll. « The Jewish people in America », Baltimore, 1992.

۷-

Norman Podhoretz, *Why Are Jews Liberal ?*, Random House, New York, 2009.

۸-

« [A portrait of Jewish Americans](#) », Pew Research Center, Washington, DC, 1er octobre 2013.

۹-

« [Republicans and Democrats grow even further apart in views of Israel, Palestinians](#) », Pew Research Center, 23 janvier 2018.